

Buletin Informativ

CENTRUL JUDEȚEAN DE RESURSE ȘI ASISTENȚĂ EDUCAȚIONALĂ GORJ

Familia – Factor important în educație

PUNCTE DE INTERES:

- **Consillere Psihopedagogică**
- **Terapie logopedică**
- **Evaluare și orientare școlară și profesională**
- **Activități metodico-științifice**
- **Documentare**

Este un fapt cert că sunt din ce în ce mai mulți părinții care situează problemele legate de buna educație a copiilor printre cele mai importante preocupări ale lor, educația în familie constituind o preocupare a multora dintre părinți.

Bunele intenții ale unui părinte în ce privește îndrumarea copilului său nu pot fi contestate niciodată; despre justetea măsurilor cu care intențiile sunt traduse în practică nu se poate spune însă totdeauna același lucru. Din experiența la catedră, am ajuns la concluzia că tuturor părinților le pasă de copiii lor, doresc să aibă succes și încearcă să obțină cât mai multe informații de la școală, deci sunt buni parteneri în educarea

copiilor lor. De obicei nu lipsa de interes este cea care determină neimplicarea părinților în educarea copiilor, ci mai degrabă bariere autentice invocate de aceștia și anume:

- lipsa timpului;
- sentimentul că nu au cu ce să contribuie;
- neînțelegerea sistemului;
- lipsa posibilității de îngrijire a copiilor mai mici;
- diferențe culturale;
- sentimentul că nu sunt doriți în școală;
- un nivel de cunoștințe scăzut.

Educația părinților contribuie la emanciparea socială și spirituală a acestora. Ca sub-sistem al educației permanente, ea răspunde unor nevoi specifice, concrete și oferă modalități alternative și con-

diții liberale de autoeducație. Se prevede ca în țările Comunității Europene să se treacă la o nouă etapă a colaborării școlii cu familia în care accentul este pus pe un angajament mutual clar stabilit între părinți și profesori, pe un "contract parental" privind copilul individual; contractul între familie și școală nu se mai consideră doar ca un "drept opțional", ci ca un sistem de obligații reciproce în cooperarea părinților cu profesorii.

Prof. logoped SEOSP,
Purece Anișoara Claudia

CUPRINS :

„Familia - Factor important în educație	1
Factorii care determină întârzierea în dezvoltarea limbajului	1
Importanța parteneriatului educațional	2
Joc de dezvoltare a inteligenței emoționale	2
Program de consiliere psihopedagogică pentru copiii cu părinți plecați la lucru în străinătate	3
Părinte - copil, duet sau duel?	3
Cartea lunii	4

Factorii care determină întârzierea în dezvoltarea limbajului

Tulburarea de limbaj frecvent întâlnită în rândul copiilor este întârzierea în dezvoltarea limbajului.

Sursele etiologice / factorii etiologici care duc la apariția acestei tulburări de limbaj sunt:

disfuncțiile cerebrale și cognitive (tulburările de neurodezvoltare: dizabilitățile intelectuale / motorii, ADHD, TSA, dificultățile specifice de învățare, tulburările de limbaj); dizabilitățile auditive; condițiile neprielnice de mediu; prematuritatea; tulburarea de procesare auditivă; leziunile cerebrale, paralizia cerebrală, afectarea neurologică; tulburările mecanice, organice, de natură structurală, somatică (despicătura labio-maxilo-palatină); apraxia verbală;

tulburările din categoria logonevrozelor, mutismul eclectic; tulburările emoționale; factorii somatogeni (îmbolnăviri / spitalizări repetate); factorii psihogeni (condițiile de mediu slab stimulat, persoane cu tulburări de limbaj din mediul în care trăiește copilul, suprasolicitarea copilului, atitudini necorespunzătoare ale membrilor familiei față de copil și vorbire); factorii constituționali (lipsa aptitudinilor pentru vorbire, caracteristică întâlnită

frecvent la băieți și posibil moștenită pe linie paternă).

Alte cauze: volum al vocabularului redus și bilingvismul.

Pe lângă aceste cauze prezentate mai sus, o greșală frecvent întâlnită în rândul părinților este că le vorbesc copiilor alintat, deformând cuvintele sau pur și simplu nu corectează limbajul copilului la momentul potrivit. Consideră plăcut/ amuzant limbajul copilului sau cred că acesta va vorbi corect la un moment dat fără ajutorul nimănui.

Prof. logoped,
Huluban Mihaela

Importanța parteneriatului educațional

Parteneriatul reprezintă procesul de colaborare dintre două sau mai multe părți care acționează împreună pentru realizarea unor interese sau scopuri comune.

Un parteneriat reușit implică:

- ⇒ identificarea scopurilor, a intereselor comune utile partenerilor și comunității;
- ⇒ găsirea modului optim pentru realizarea scopului propus;
- ⇒ organizarea și conducerea resurselor disponibile pentru a atinge scopul propus;
- ⇒ identificarea competențelor persoanelor implicate în aceste proiecte pentru a le putea folosi la maximum;
- ⇒ combinarea eficientă a atitudinilor, abordărilor și tehnicilor diferite care se

- pot aplica diferitelor sarcini;
- ⇒ utilizarea cu succes a schimbării în folosul instituției.

Parteneriatul educațional este forma de comunicare, cooperare și colaborare în sprijinul copilului la nivelul procesului educativ și se realizează între beneficiarii educației: familie, școală și comunitate.

Activitatea în parteneriat are nenumărate avantaje, deoarece creează relații de colaborare, clarifică diverse probleme educative, oferă un nou cadru de dezvoltare a personalității elevului.

Fiecare școală devine „o comunitate a celor care învață”, în condițiile propriului său plan de îmbunătățire continuă a predării, învățării și disciplinei. Toți elevii săi se străduiesc și fac progrese în direcția atingerii standardelor dorite, fiind ajutați de părinți, cadre didactice și alți parteneri implicați.

Cadrele didactice și părinții trebuie să lucreze împreună pentru a dezvolta o relație de cooperare în clasă. Centrul acestui parteneriat este copilul. Acest parteneriat între dascăl și părinți oferă copiilor un model asupra felului în care adulții cooperează pentru a crea un mediu de învățare stimulator.

Prof. consilier școlar,
Bobic Loredana

Joc de dezvoltare a inteligenței emoționale “Cum se simte pisicuța Pufosel?”

Acest joc de dezvoltare emoțională îi ajută pe copiii să-și identifice emoțiile celorlalți și să înțeleagă de ce apar ele.

Vârsta potrivită: 3-6 ani dar poate fi adaptat și la vârste mai mari.

Materiale: o pisicuța de pluș

Propune - i micuțului o poveste, povestea “Cum se simte motanelul Pufosel?”

O sugestie de poveste:

Într-o zi, motanelul Pufosel s-a trezit de dimineață după ce a visat frumos. Cum crezi că se simțea? (Invită-l să răspundă). Îi era foarte foame și i-a cerut mamei sale lapte. Mama sa l-a mângâiat pe botic și i-a spus că o să se facă un motănel foarte frumos. (Cum crezi că s-a simțit?). Pufosel a întrebat-o pe mama sa dacă poate să meargă la joacă cu prietenii săi dar, mama

sa
i -a

spus că va merge la joacă doar după ce își va face patul (Cum s-a simțit Pufosel când a auzit acel răspuns?). După ce și-a făcut patul, Pufosel a plecat să se joace împreună cu prietenii săi. (Ce crezi că a simțit văzându-și prietenii de joacă?). Împreună au construit un castel de nisip dar, trecând pe acolo o pisică mai bătrână, din greșală, a călcat cu lăbuța și le-a stricat castelul. (Ce crezi că a simțit Pufosel?). Pisica și-a cerut scuze

și i-a ajutat să reconstruiască castelul. Astfel, s-au împăcat. (Ce a simțit Pufosel?). Mai pe seară, mama sa l-a chemat în casă pe Pufosel spunându-i că a stat destul. (Ce a simțit Pufosel când mama sa l-a băgat în casă? Tu ce ai fi simțit?).

Sugestii: Pe tot parcursul povestirii copilul trebuie încurajat să spună ce simte și să denumească emoțiile pe măsură ce răspunde la întrebări. Dacă copilul nu știe să denumească emoția, trebuie ajutat. De asemenea, pot fi folosite secvențe din viața de zi cu zi a copilului pentru a înțelege mai bine cum se simte acesta în anumite situații.

Prof. consilier școlar,
Bușoi Camelia

Program de consiliere psihopedagogică pentru copiii cu părinți plecați la lucru în străinătate

Pentru a putea ameliora sau preveni o serie de probleme ce pot apărea, este necesară implicarea copiilor cu părinți plecați în străinătate într-un program de consiliere și socializare, având în vedere problemele de dezvoltare cu care se confruntă, precum și a

integrării lor școlare și sociale optime, ei trebuie să fie ajutați să înțeleagă realele motive ale acestor plecări. Prin consiliere se urmărește obținerea următoarelor beneficii:

⇒ evitarea sau rezolvarea situațiilor de criză;

⇒ dezvoltarea abilităților sociale, cum ar fi:

- * capacitatea de a rezolva probleme;
- * de a lua decizii;
- * stilul de comunicare;
- * modalitățile de soluționare a conflictelor;
- * creșterea stimei de sine;

Obiectivele programului sunt:

⇒ conștientizarea factorilor educaționali principali - familia și școala, responsabili de buna creștere și dezvoltare a copiilor, de importanța colaborării și implicării constructive în viața acestora.

⇒ prevenirea absenteismului și abandonului școlar, creșterea motivației pentru învățare și a randamentului școlar, prevenirea comportamentelor de risc, anxietate, stil de viață sanogen.

⇒ consilierea părinților rămași acasă, a tutorilor legali cărora le-a fost încredințat copilul;

⇒ identificarea elevilor cu probleme comportamentale;

⇒ diminuarea sentimentului de abandon,

⇒ conștientizarea faptului că nu sunt singuri și fără sprijin;

⇒ includerea copiilor/elevilor din grupul țintă în activități extrașcolare (programe de voluntariat, etc.);

⇒ organizarea la nivelul unității de învățământ a unor activități cu caracter cultural - educativ, care să promoveze și să întretină spiritul de echipă, colaborarea și susținerea;

Prof. consilier școlar,
Udrescu Mioara

Părinte - copil, duet sau duel?

Misiunea de a fi părinte este deosebit de grea. Majoritatea frustrărilor slujbei de părinte apar pentru că noi nu avem un model bine trasat, un « plan de bătaie », pentru a răspunde așa cum trebuie la toate situațiile inevitabile cu care ne confruntăm.

Noi, părinții, trebuie să ne iubim copiii pentru ceea ce sunt ei și nu pentru ceea ce ne-am dori noi să fie. Să folosești cu bună-credință sentimentele și emoțiile acestora, evitând să-i manipulăm sau să le îngrădăm liberul arbitru. Prin cuvinte ce ne vor veni firesc, va trebui să le transmitem acele valori pe care noi le considerăm supreme. Acele valori care stau la baza vieții noastre prezente, care fac diferența dintre bine și rău, dintre acceptabil și inacceptabil,

dintre adevăr și fals, dintre drept și nedrept.

A fi părinte înseamnă deopotrivă a da (a-i ajuta pe copii să realizeze ceea ce vor,

pentru că aceștia nu au suficientă forță, și a le oferi sprijinul necesar pentru a ajunge acolo unde trebuie să ajungă), a cere (a porunci și a impune reguli) și a

ierta. Trebuie să-i acceptăm pe copiii noștri așa cum sunt, pentru că ei sunt mai importanți decât aspirațiile noastre personale.

Prof. consilier școlar,
Andronescu Daniela

Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Gorj

C.J.R.A.E. GORJ

Localitatea Tg-Jiu
Strada Tismana Nr. 1 A,
Județul Gorj

Telefon: 0253 .210.313

Fax: 0253.210.313

E-mail: office@cjraegorj.ro

”Învățând pe alții, învățăm și noi.

”

Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Gorj este o unitate conexă a învățământului preuniversitar, cu personalitate juridică, subordonat Ministerului Educației Naționale și coordonat metodologic de Inspectoratul Școlar Județean Gorj.

CJRAE Gorj reprezintă o instituție de învățământ special integrat specializată în oferirea, coordonarea și monitorizarea de servicii educaționale specifice acordate copiilor/elevilor, cadrelor didactice, părinților și membrilor comunității, pentru a asigura tuturor accesul la o educație de calitate, precum și asistența necesară în acest sens.

ECHIPA DE REDACȚIE

Redactor Șef: Tulpan Claudia Ofelia

Redactori: Istratie Mădălina

Corectură:

Prof. consilier școlar: Țucă Irina

Mediator școlar: Popescu Cristina

C A R T E A L U N I I

PUNCTUL DE DOCUMENTARE

vă recomandă cartea:

Documentarist,

Istratie Mădălina

Proiectul de intervenție reprezintă esența tuturor acțiunilor din domeniul asistenței sociale atât la nivel macrosocial, cât și la cel microsocioal. Macropractica socială apelează la metoda proiectului de intervenție pentru a planifica schimbarea orientată de obiective care vizează organizațiile, comunitățile sau chiar societatea în ansamblul ei, pe când micropractica socială este concentrată asupra intervenției la nivelul indivizilor, al familiilor și al grupurilor mici. Indiferent de nivelul de abordare, proiectul de intervenție parcurge aceiași pași, de la evaluarea situației inițiale și planificarea în detaliu a acțiunilor menite să conducă la schimbările dorite până la măsurarea finală a rezultatelor intervenției realizate. Ilustrând cu exemple toate aceste etape și aspecte, lucrarea constituie un reper foarte actual pentru practicienii și studenții din domeniu, întrucât pune la dispoziția acestora metodologia de elaborare a proiectelor pe baza noilor prevederi ale autorităților privind planul individualizat de servicii și planul individualizat de protecție.